І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 200. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЖОВТНЯ 1957 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 17, 1957 No. 200. VOL. LXIV.

ЗБРОЯ ВАЖЛИВІША ЗА РЕДУКЦІЮ ПОДАТКІВ --- ЗАЯВЛЯЄ НІКСОН

ПРИВАТНИЙ КАПІТАЛ МУСИТЬ ПОДВОЇТИ, А ТО Й ПОТРОЇТИ СВОЇ ІНВЕСТИЦІЇ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Сан Франсіско. — На конференції Міжнародного Індустрійного Розвитку, що відбувається тут заходом видавництва Тайм-Лайф Інтернешенел та Дослідного Інституту Стенфорда і що в ній бере участь понад 500 керівників індустрії із 57 держав, виступив із довшою промовою теж віце-президент ЗДА Ричард М. Ніксон. Торкаючись справи совєтського сателіта Землі, що кружляє під сучасну пору теж понад З'єдиненими Державами Америки, Ніксон ствердив, що в цій ситуації американський народ мусить думати найперше про зброю, а не про зменшування податків. Не зважаючи на те, що Совєтам пощастило випустити штучного сателіта Землі скорше, як це змогли зробити ЗДА, то — все ж таки — на думку Ніксона — вільний світ залишається мілітарно сильнішим від комуністичного світу. Існуюча ситуація вимагає сьогодні не тільки збільшування мілітарної сили, але водночас із цим теж і відповідних економічних заходів, з допомогою яких можна було б здержати похід Москви на здобуття світу. Щоб перемогти Совєтський Союз у веденій ним економічній війні, зокрема, щоб перешкодити совєтизації азійських і африканських сирівцевих засобів, життьово важливих для всього вільного світу, і З'єдинені Держави Америки і американський приватний капітал повинні збільшити двічі а то й тричі свої інвестиції закордоном. З'ясовуючи цю конечність, Ніксон накреслив конкретний дев'ятипунктовий плян легіслятивних й адміністративних заходів у цій справі. Якщо йде про сателіта, то змогли добитися його продукції Совєти тільки тому, що вони є тоталітарною диктатурою яка користується невільничою працею і має можливості спрямувати всі свої сили і заходи на здійснення такого чи іншого завдання. — Разом із Ніксоном промовляв підчас вищезгаданої конференції теж головний дорадник Президента Шерман Адамс, який, обговоривши справу Литтл Року, торкнувся теж і справи совєтського „Спутніка", заявляючи з цього приводу, що ЗДА кладуть собі завданням служіння науці, а не грання у бейзбол в понад-атмосферичних просторах. — Справа совєтського сателіта була на протязі останніх днів теж і приводом до атаки на донедавнього секретаря оборони Вилсона за його здогадні „занедбання" в справі американського сателіта Землі. Виступив проти Вилсона в цій справі д-р Фурнас, який був заступником Вилсона від листопада 1955 до січня 1957 року, стверджуючи, що Вилсон сповільнив з ощадностевих оглядів продукцію сателіта, і, з другого боку не дав можливости науковцям користуватися далекосяжними ракетами для випущення запроєктованого ними сателіта.

Не вдалося досі вистрелити ракети на більшу висоту

Вашингтон. — З урядових кол повідомляють, що досі не вдалося вистрелити керовану ракету на таку висоту, з якої міг би від неї вилетіти в повітряні простори штучний сателіт. Такі проби з вистрілом цієї ракети відбувалися ще перед 4-им жовтня, коли СССР випустив свого сателіта довкола Землі. Не вдалися проби, які відбувалися вже після того. Досі американська ракета злетіла на висоту 625-ох миль, це було ще в 1956 році з ракетою армії „Юпітер". Совєтська ракета вистрелела штучний місяць на висоту 580 миль. Президент Айзенгавер нараджувався в цій справі з Дорадчим Науковим Комітетом, який складається з 13-ох членів. Англійський міністер закордонних справ Селвин Ллойд конферував в цій справі з державним секретарем Джаном Достером Доллесом. Він заявив після конференції, що ЗДА мусітимуть співпрацювати в цій справі з британськими науковцями.

Бенсон проти збільшування фармерських прибутків коштом податковців

Нешвілл, Північна Кароляйна. — Секретар рільництва Езра Тефт Бенсон заявив на „Дні жнив", що збільшування фармерських прибутків коштом державної скарбниці може мути „першим кроком до соціялізації рільництва". Воно було б небезпечне і для фармерів, бо робило б їх залежними від урядових допомог і було б катастрофою для рільництва, коли б комусь Конґресові подобалося скасувати федеральні підмоги для фармерів. Бенсон обрахував, що на фармерську програму треба б видати від 7-ох до 10-ох більйонів долярів річно. Ця сума, розділена на окремі фарми, винесе по 2.200 долярів річно на кожну фарму. Продовжування допомоги фармерам спричиняє збільшування запасів рільничих продуктів в урядових складах і зменшування цін на фармерські продукти та зменшування фармерських прибутків.

В АМЕРИЦІ

● **Чоловік англійської королеви, князь Філіпп,** увечері 14 жовтня їздив на полювання в околиці Торса, Квебек, де застрелив 8 диких качок: число, дозволене законом. На 10 годину вечора князь був уже на зборах Конфіденціяльної Ради Канади.

● **Віце-президент Ричард М. Ніксон заявив,** що шкільну кризу в Литтл Року спричинив своєю поведінкою губернатор Фобус, який заохотив до виступів расових екстремістів. Шкільної сеґреґації — сказав Ніксон — не можна розв'язувати демагогією, як це робить губернатор стейту Аркенсо.

● **Генрі Е. Аделсперґер** і його дружина Френсіс одружилися в 1922 році, і від того часу чотири рази розводилися і знов одружувались. При четвертому розводі суд ухвалив, що Генрі Аделсперґер повинен заплатити пані Френсіс 57.000 долярів одноразово і сплачувати по 1,000 долярів місячно впродовж п'ятьох років, а після того по 500 долярів місячно аж до кінця її життя, якщо вона ще раз з ним не одружиться.

● **Нюйоркський посадник** Роберт Ваґнер заявив, що майже 3 відсотки молоді цього міста заходить в конфлікт із поліцією і доконує злочини. Злочинність серед малолітніх, — сказав Ваґнер — можна поборювати з успіхом лише при належній домашній опіці і релігійному вихованні молоді.

● **В городі П. Г. Стенлі** в Оттаві, Канада, ростуть три гарбузи: один ще дуже малий, другий вже дозрілий, важить 50 фунтів і має 18 цалів у поперечнику, а третій ще дозріває і важить більше як 40 фунтів.

● **Говард Фаст,** який минулого року виступив із Комуністичної партії ЗДА, заявив, що йому належить в СССР 500,000 долярів гонорару, який комуністичні видавництва мають йому заплатити за його надруковані твори. Фаст був членом Комуністичної партії від 1943 до 1956 р. Тепер той гонорар пропав.

Королева Єлисавета II прибуває до ЗДА

Королева Єлисавета II і її чоловік князь Філіпп

Оттава, Канада. — Англійська королева Єлисавета II 16-го жовтня прибуває з своїм чоловіком князем Філіппом до Джеймставну в Вірджінії. Королева відлетить з Оттави о годині 11:30, і прибуде до Вірджінії 2:30 по полудні. 15 жовтня королева відвідала ту частину Канади, де говорять по французьки. Населення Квебеку овацїйно вітало королеву, і окликами „Вів ля рейн" заглушувало гру трьох оркестр навіть під час того, як ті оркестри грали англійський гимн „Гад сейв да Квін". Єлисавета II була глибоко зворушена тими оваціями, під час яких молодь перервала поліційний кордон і зблизилася до авта королівської пари. По полудні королева посадила кленове дерево 12 стіп заввишки перед домом генерального губернатора Вінсента Мессі, а після того королівська пара від'їхала до готелю „Шато Лорієр" на велике прийняття, яке влаштував канадійський уряд. Там королева привітала 1,100 гостей, між якими було і 10 індіян, по одному з кожної провінції. Між ними були ватажки племен і ветерани першої і другої світових воєн. На цьому прийнятті королева була дві години, а ввечорі, 8:45 королівська пара була на обіді в канадійського прем'єра Джана Діфенбейкера. На обіді Єлисавета II мала на собі біжутерію, яку вона дістала як шлюбний дарунок від свого батька короля Юрія VI і королеви - матері Єлисавети. 16-го жовтня перед полуднем королева мала зустріч з 15000 дітьми в Оттаві, а після того відлетіла до ЗДА.

Фобус не є вдоволений з частинного відкликання федеральних військ

Літтл Рок, Аркенсо. — Губернатор Орвел Е. Фобус заявив журналістам, що він не є вдоволений із того, що половина федерального війська в кількості 500 вояків залишає Литтл Рок. „Це зовсім не змінює ситуації, заявив Фобус, бо ми і надалі є під окупацією федерального війська". Губернатор Фобус відбув конференцію з поміркованими підприємцями і громадськими діячами столиці, але ця конференція не розв'язала шкільної кризи в Литтл Рок, бо, як сказав Фобус, вона була „чисто інформаційна". Представник громадянства, який брав участь в цій конференції з губернатором Волтер Сібай заявив, що конференція дала деяку надію, що справу сеґреґації школи вдасться розв'язати, — хоч губернатор Фобус не змінив свого домагання, щоб 9 кольорових учнів залишили центральну середню школу. Секретар Білого Дому Дж. С Гаґерті заявив, що президент Айзенгавер конферуватиме з 5-ма республіканськими членами Конґресу з Півдня в справі шкільної кризи в Литтл Рок.

Прихильник сеґреґації Каспер програв апеляцію в Найвищому Суді

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА відкинув справу апеляції прихильника расової сеґреґації Джана Каспера, якого федеральний суд стейту Теннесі засудив був до однорічної кари тюрми за образу суду. Цей засуд підтримав був в червні цього року Стейтовий Апеляційний Суд. Каспер перебуває на волі за кавцією 10.000 долярів, і тепер він мусить піти на один рік до тюрми і не зможе мандрувати по південних стейтах та заохочувати біле населення до спротиву об'єднанню шкіл для білих і кольорових дітей, яке наказав Найвищий Суд ЗДА ще в травні 1955 року. Каспера засудили були за те, що в серпні 1956 року в Клінтоні вмішувався до об'єднання середньої школи. Там Каспер виголосив промову, в якій казав, що рішення суду не зобов'язує, бо те рішення про скасування сеґреґації не є законом для стейту. Одночасно Найвищий Суд ЗДА скасував засуд Джуліюса Ірвінґа Скейлса і Клода Мек Лайтфута, які були засуджені на основі закону Смита за приналежність до організації, яка насильним способом хоче змінити демократичну форму влади в цій країні.

Білий Дім не турбується раптовим зниженням цін на акції

Вашингтон. — Пресовий секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті заявив, що президент Айзенгавер не турбується тим, що на біржі немає стабільности, і деякі акції раптово знижуються. Гаґерті сказав журналістам, що президент Айзенгавер не обговорював біржової знижки на конференції з фінансовими урядовцями та головою Федеральної Ради Резерви Вільямомо МекЧесні Мартином. Ця рада зорганізована в половині вересня цього року, і вона має займатися поборюванням інфляції валюти. Пресовий секретар Президента сказав, що в конференції взяли участь також секретар скарбу Андерсон і економічний дорадник Айзенгавера Реймонд Солніс, які обговорювали з Президентом економіку країни. Конференція для поборювання інфляції має за ціль інформувати урядові аґенції про економіку країни, але вона не зголошує окремих внесків для поборювання обезцінення доляра.

ОБ'ЄДНАНИМ НАЦІЯМ ЗАГРОЖУЄ ДОЛЯ ЛІГИ НАЦІЙ — ПЕРЕСТЕРІГАЄ СЕН. В. НОВЛЕНД

Об'єднані Нації. — Існує так багато поважних недоліків у функціонуванні Об'єднаних Націй, що коли вони не будуть направлені, то кожний з них може штовхнути Об'єднані Нації на шлях, що ним пішла була „Ліґа Націй" — заявив сенатор Вільям Новленд у своїй промові на бенкеті в нюйоркському готелі Валдорф - Асторія, що його видав бруклинський відділ Федерації Жидівських Філянтропів. Вся ця промова була присвячена гострій критиці Об'єднаних Націй, дармацо сен. Новленд водночас признав, що ОН мають в своїй історії чимало великих міжнародних заслуг. Він вказав на чотири головні й основні недоліки ОН: 1) зловживання Совєтами правом „вета" в Раді Безпеки, 2) подвійна мірка міжнародної моралі, 3) щораз більший гін до голосування цілими бльоками і 4) нехіть багатьох членів ОН приймати на себе грошові й інші зобов'язання супроти ОН, при одночасному використовуванні рівности голосу для приймання рішень, що їх тягарі мали б лягати на інших членів ОН. Сен. Новленд критикував азійсько - африканський бльок держав за його непослідовність, з якою той бльок наполягав на засуд Англії, Франції і Ізраїлю за їх аґресію проти Єгипту, поруч з байдужністю у відношенні до аґресії Совєтів проти Мадярщини. „Об'єднані Нації мусять відкинути доктрину що сила рішає про право". Новленд обурювався, що ОН виконують натиск проти слабих, а не проти сильних. Ізраїль осуджується за неевакування смуги Гази, але не осуджується Індії за неевакування Кашміру, ані Совєтів, за неевакування Мадярщини. Об'єднані Нації вправді виступили проти аґресорів в Кореї, але дали тільки менше, як 5% війська, бо на 450,000 вояків ЗДА і 600,000 вояків Південної Кореї, всі інші держави з ОН прислали всього 40,000 вояків. Так само члени ОН не кваплятся покрити кошти утримання міжнародної поліції. Сенатор Новленд бачить деякі позитивні познаки в однодушності держав при голосуванні над резолюцією, що засуджувала Совєтський Союз за Мадярщину та в проявах самостійного голосування деяких арабських держав, незалежно від самозванного літерства Індії в азійсько - африканському бльоці.

Про зміну чартеру ОН говоритимуть аж за два роки

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй рішила в понеділок 14 ц. м., щоб зняти з денного порядку теперішньої сесії справу зміни чартеру ОН та поставити її на денний порядок сесії ОН щойно в 1959 році. 54 членів ОН голосували „за" цим внеском, ніхто „проти", а 9 стримались (19 було неприявних). На тому самому засіданні рішено прихилитись до бажання З'єдинених Держав, щоб від майбутнього року ЗДА не платили 33.33% бюджету ОН, а не вище 30%. ЗДА виправдували своє домагання фактом приступлення до ОН шістьох нових держав — Ґани, Японії, Маляйської Федерації, Марокко, Судану й Тунісу. Вправді інші держави покликувались на свою неспроможність, але ЗДА протиставили їм арґумент, що членство в Об'єднаних Націях потягає за собою і відповідальність, від якої не можна відхилитись. Зрештою, крім 16,-361.047 дол., що їх до цього часу платили ЗДА на бюджет ОН, вони платять ще окремо 27,467.782 долярів для так званих спеціялізованих аґенцій ОН та 54,524.100 дол. на інші цілі цієї світової організації. Після ЗДА найбільші оплати до ОН зробили в цьому році СССР, Англія, Франція і національний Китай. Генеральна Асамблея рішила теж переговорити можливість поширення складу так званої Головної Комісії, яка тепер складається з 17-х членів.

НАТО проєктує зменшити летунство у користь ракетної зброї

Париж. — Штаб НАТО виготовляє плян нової стратегії, який буде предложений Раді НАТО в грудні цього року. За неофіційними відомостями, сам генерал Лоріс Норстед, який є летуном, висловлюється ніби за покладання в майбутньому меншого натиску на розбудову летунства, як радше — ракетної зброї. Військові кола з НАТО запевняють, що це плянування не стоїть у зв'язку з появою совєтського „Спутніка" бо було бране під увагу вже раніше. Практично воно може відбитись на сповільненні, або закиненні будови нових летовищ в західній Европі. Зате плянують творити так звані ракетні курені в Західній Німеччині. НАТО наполягатиме теж сильніше на створення в Европі більших магазинів американської ядрової зброї, включно з атомовими стрільнами не тільки для гармат, але й далекобійних керованих ракет, якщо стануть серійно продукувати такі стрільна. Водночас військовики штабу НАТО є проти дальшої редукції суходільного війська, вважаючи, що встановлене мінімум 30 дивізій так і мусить залишитись мінімумом. Тому генеральний секретар НАТО Поль Генрі Спаак має поїхати в наступному місяці до Лондону, щоб переконувати англійський уряд — не відтягати дальших 13.500 вояків з Німеччини, як це заповіли англійці з господарських причин.

У Сан Маріно остаточно зліквідовано комуністичне правління

Сан Маріно. — В мініятюрній республіці Сан Маріно в північній Італії настав врешті спокій після тритижневої тамошньої бурі в склянці води. Вправді комуністи, які програли змагання за владу розкинули летючки з жалібними рямцями, але бундючним змістом, що „боротьба ще не закінчена — вона щойно починається", — але насправді їх впливи сильно змаліли і ніхто не бере поважно їхніх погроз. Демократичний уряд, який до цього часу перебував у недокінченій фабричній галі зараз на італійському кордоні, відбув тріюмфальний в'їзд на головний майдан міста. 230 авт і 250 мотоциклів становило похід, який їхав помаленьки довгою на шість миль трасою. Новий уряд складають 4 особи — два християнські демократи, один правий соціяліст і один „незалежний" соціяліст, який зірвав із прокомуністичною соціялістичною партією Ненні. Головою того уряду став 37-річний Фредеріко Біджі, який заповів, що в Сан Маріно не буде ніякої помсти на комуністах та що в найкоротшому часі буде скликаний розв'язаний комуністами „парлямент", в якому антикомуністи дістали більшість 31 голос проти 29 комуністичних.

ХРУЩОВ ЗАКЛИКАЄ СОЦІЯЛІСТІВ ЗАХОДУ „РЯТУВАТИ МИР" НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

Лондон. — Ю. Ґейтскелл, лідер англійської соціялістичної партії Праці, дістав у вівторок 15 ц. м. заадресованого до Екзекутиви тієї партії великого листа від Нікіти Хрущова з закликом, щоб ця партія „рятувала мир" на Середньому Сході, загрожений нібито „інтриґами і змовами імперіялістів". У тому своєму листі Хрущов виступає знову у ролі пламенного оборонця національних інтересів і державної суверенности всіх арабських держав, а передбачаючи згори, що ця його місія дуже підозріла зовнішньому світові, він запевняє, що „Совєтський Союз не має ніяких економічних ані інших інтересів на Середньому Сході". У своєму листі він раз-у-раз говорить про інтриґи, імперіялізм, колоніялізм, монополізм, і т. п. потвори з большевицького пропаґандивного словництва. Конкретно він обвинувачує Туреччину і З'єдинені Держави, які, мовляв, підготовляють наїзд на Сирію. Він попереджує англійських соціялістів, що вибух нової війни на Середньому Сході напевно знову утруднив би довіз нафти до Англії, внаслідку чого прийшли б нові господарські труднощі в Англії з безробіттям та тягарами для працюючих англійців. Натякаючи на недавню конференцію партії Праці та участь делеґата цієї партії в недавньому з'їзді Соціялістичного Інтернаціоналу, Хрущов підлещує англійським соціялістам, яких погляди, мовляв, багато в дечому подібні до становища СССР. Конкретно він закликає партію Праці, щоб вона своїми великими впливами в англійському громадянстві допомогла перевести спільну декларацію чотирьох великодержав — ЗДА, Англії, Франції і СССР — про заборону вживати силу у вирішуванні середньо-східних спорів, про заборону постачати туди зброю і вмішуватись у внутрішні справи середньо-східних держав, себто — Хрущов закликає осудити те, у чому саме Совєтський Союз найбільше провинився і що далі продовжує робити.

Ідентичні по суті листи, з відхиленнями достосованими до місцевих відносин, дістали соціялістичні партії Франції, Норвеґії, Данії, Голляндії, Бельгії і Італії. Перша реакція керівників усіх цих партій — як запевняють пресові коментарі — дуже холодна, якщо не виразно неґативна. Лідер партії Праці Ю. Ґейтскелл разом із Еньюрином Біваном, потенціяльним кандидатом на міністра закордонних справ в евент. уряді партії Праці, пішли до англійського прем'єра Геролда Мекміллена, щоб безпосередньо поінформувати його про звернення Хрущова та дістати авторитетні інформації від голови уряду про стан справ на Середньому Сході і становище уряду. Генеральний секретар партії Праці Морган Філіппс заявив, що якщо дійсно ситуація на Середньому Сході така грізна, то в першій мірі повинна нею зайнятися Рада Безпеки Об'єднаних Націй. У Норвеґії соціялістична партія є у проводі урядової коаліції. Її лідер, норвезький прем'єр Ейнар Ґергардсен, обмежився покищо до короткої заяви, що закордонна політика уряду користується підтримкою всіх партій у парляменті. Данська соціялістична партія проголосила негайний комунікат з заявою, що вона осудила була аґресію в Суезі, Кореї і на Мадярщині і цим визначила своє становище до всяких спроб аґресії. У Бельгії також прем'єром є соціяліст Ахіль ван Акер, але урядову коаліцію становлять соціялісти разом із аґрарною партією. Невідомо ще, чи в Італії Хрущов звернувся до соціялістів з-під стягу Пієтра Ненні, який донедавна мав союз з комуністами, чи до право-соціялістичної партії Сараґата. Листа Хрущова назагал вважається пропаґандивним трюком, обрахованим на ефект в арабському світі, а не задля дійсного замирення відносин.

Король Савд не знав про вислання єгипетського війська до Сирії

Бейрут. — Савді-арабський король Савд нічого не знав про плян вислати частини єгипетського війська до Сирії і, дізнавшись про це щойно з офіційного єгипетського комунікату, був дуже сердитий — повідомляють закордонні обсерватори в столиці Ливану, куди король Савд прибув для довгих розмов з президентом Шамілем. Покищо нічого невідомо про хід і вислід цих нарад. Гадають, що Ливан проголосить заяву, в якій дещо послабить свою попередню рішучу підтримку для так званої доктрини Айзенгавера. Тим часом в Йорданії король Гуссейн заявив в пресовому інтерв'ю, що він виключає війну між арабськими країнами і не бачить небезпеки для Йорданії від теперішнього збросння Сирії. Він заявив, що ніхто з арабських сусідів Сирії не братиме участи в настановлюванні там „непопулярного уряду", проте водночас назвав теперішній сирійський режим „підривним".

У СВІТІ

● **Ніколай Хохлов,** колишній чекіст, який втік на Захід і недавно нібито був отруєний большевицькими аґентами, вийшовши із шпиталю, скликав пресову конференцію у тому ресторані Пальменґартен у Франкфурті, де нібито його струїли. Обурений адміністратор ресторану — німець заявив, що „ціла історія з отруєнням Хохлова — це ніщо інше, як блеф для цілей самореклями". Хохлов вже від'їхав до ЗДА.

● **З французького порту Сен Назар** у Біскайській затоці Атлантійського океану до містечка Брухзаль на південь від Гайдельберґу в Західній Німеччині проведено нафтопровід. Його довжина — 500 миль. З Брухзалю розвозитимуть ґазоліну до всіх американських надрайнських баз. Новий нафтопровід, хоч побудований для американських військових цілей, зв'язує тісніше французьке й німецьке господарство. Будувати його почали в 1954 р., а скінчили на півтора року пізніше, як плянували.

● **Проф. Олександер Щербань,** заступник президента Української Академії Наук у Києві, бувши на конференції ЮНЕСКО (Виховної, Наукової і Культурної Організації Об'єднаних Націй) в Дубровнику, в Югославії, як один із членів делеґації СССР, заявив, що в совєтському штучному сателіті вмонтовано телефотоапарат. Щербань твердить, що особисто брав участь у конструюванні „Спутніка". Українська Академія Наук в Києві переважну більшість наукових праць, навіть написаних українськими вченими, видає російською мовою. В СССР офіційно спростовано твердження Щербаня.

● **Азійська інфлюенца** появилася також в Совєтському Союзі. Большевицька преса і радіо замовчують поширювання зарази, з чим ніби не погоджуються совєтські лікарські кола.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗУСТРІЧ У ТОРОНТІ

Торонто, що з своїми вже майже 700.000 мешканців займає, після Монтреалю, друге місце в ряді канадійських міст щодо величини, не є коронованою столицею Канади, хоч своїм положенням і своїм значенням могло б цю ролю виконувати, правдоподібно, з не меншим успіхом, як Оттава із своїм неповним ще чверть мільйоном мешканців. Це прекрасне канадійське місто не вважається ще також і столицею Канадійської України, але цю ролю воно вже в більшій чи меншій мірі виконує, з уваги на кількість і загосподареність місцевої української громади, розвиток і працю в багатьох ділянках життя. Тут уже мають свій осідок централі деяких канадійсько-українських організацій, а інші плянують туди перенестись. Своєрідного столичного характеру для канадійських українців надає Торонтові, зокрема, високорозвинений український видавничий рух, який включає в себе 11 періодичних видань, 5 тижневиків та 6 місячників.

На цю то некороновану столицю Канадійської України відбув Український Народний Союз з кінцем минулого тижня те, що губернатор Фобус з Аркензо назвав би „наїздом", або „окупацією". Минулої суботи і неділі, 12-го і 13-го жовтня було там аж три представники Головного Уряду УНСоюзу, з його головним предсідником п. Д. Галичиним на чолі, та редактор „Свободи". У трьох формальних імпрезах: на організаційній нараді у суботу ввечері, на зустрічі з представниками преси і на громадській нараді в неділю пополудні, як і в багатьох приватних чи припадкових зустрічах та розмовах заторкнено й обговорено практично весь той великий комплекс справ, що їх має кожна наша спільнота в кожній країні. Очевидно, що справи УНСоюзу були тут домінуючі, але ж вони до такої міри зв'язані й переплетені з загальногромадськими і національними проблемами, що одні від одних в жадному разі не можна відділити. Деякі моменти з тих нарад та деякі їхні висновки заслуговують на окрему увагу.

Передусім — всі проблеми канадійських українців, хоч і є приблизно такі самі, як проблеми українців у ЗДА, все ж таки вони постали і розвиваються на дещо іншому тлі, на тлі тієї країни та української спільноти в ній, отже й треба їх окремо, на їхньому власному тлі, оцінювати. Це стосується також і до УНСоюзу в Канаді, хоч його материк є в ЗДА. Головна різниця в тому, що УНСоюз Американську Україну творив, він був тут першою організацією, з якої чи при участи якої виростали й розвивались опісля інші. В Канаді УНСоюз організаційно вже, можна б сказати, „пристав", себто долучився до Громади тоді, коли вона вже існувала, хоч він і його орган „Свобода" дали свій поважний вклад і в її створення. В додатку, Канада, виходило б, не має своєї власної концепції таких організацій, як УНСоюз, і таких ідей, які він репрезентує, і тому братерсько-запомоговий, як і взагалі забезпеченевий рух у Канаді ще не розвинувся так, як у ЗДА, хоч немає двох думок, що він Канаді відповідає і потрібний не менше, як ЗДА.

Згідно з статистикою 1951-го року, українська етнічна група в Канаді нараховувала записаних до тієї групи 395.-043 осіб і була, після англійців (6,709.685), французів (4.-319.167) та німців (619.995), четвертою з ряду найбільшою етнічною групою в Канаді. До цього, на славу канадійським українцям, треба сказати, що серед них інтеґраційно-асиміляційний процес, не в останній мірі також завдяки специфічним обставинам, відбувається багато повільніше, ніж серед українців у ЗДА. На такому тлі і в таких відносинах стан УНСоюзу — і як братерсько-забезпеченевої, і як громадсько-національної інституції — повинен би бути куди кращий, ніж він є, дармащо УНСоюз в Канаді, з своїми 6.000 членів і вже близько двома мільйонами долярів майна є і так найбільшою українською організацією.

Під час нарад виявлено недвозначно, що УНСоюз так само потребує канадійських українців, як вони потребують його. На це можна навести безліч переконливих арґументів, більше або менше відомих загалові. Вартість УНСоюзу для канадійських українців і їхня для УНСоюзу так само велика, як і у ЗДА. Але є ще тут один спеціяльний момент, який варто підкреслити, себто, що так скажемо, консолідаційний момент. Справа в тому, що УНСоюз, з тою самою назвою, з тим самим статутом і з тими самими цілями та завданнями, є однаково американсько-українською, як канадійсько-українською організацією, яка зв'язує ці дві великі українські спільноти в сусідніх країнах в один справді великий союз ідей, праці та інтересів для них самих, для їхніх країн і для українського народу. Усім нам, усій нашій спільноті мусить залежати на тому, щоб цей Союз розбудовувати і скріплювати. Це і було головною ціллю зустрічі в Торонті.

ЄЛИСАВЕТА II У ЗДА

В суботу минулого тижня королева Великобританії, Єлисавета II, прибула з офіційною візитою до Канади, — від середи 16-го ц. м. вона є гостем у З'єдинених Державах. Канада в неї на першому місці, бо та країна — член Британського Коммонвелту, Єлисавета II має титул „королеви Канади", а канадійський прем'єр Джан Діфенбейкер супроводитиме її у подорожі по ЗДА. Проте, у Канаді вона була всього чотири дні, а в З'єдинених Державах буде повний тиждень. А що все в оцій візиті найдбайливіше запляновано й десятки разів обмірковано з усіх можливих аспектів, то і черговість і пропорція часу, призначена для відвідин Єлисавети в Канаді й З'єдинених Державах мають свій символічний зміст. Канада з її 16 мільйонами населення ближча серцю королеви, але міжнародно-політичним значенням З'єдинені Держави з їх 170 мільйонами народу займають в англійській політиці, ба, в усій екзистенції Англії, найперше місце. Бо хоч географічно й історично Англія найближче пов'язана з європейським континентом, проте міжнародна ситуація за останніх 50 років, від часу народження німецької морської потуги почерез дві світові війни, скріпила ті вузли спільної мови і — частинно — культури, що в'яжуть масив цієї північно-американської країни між двома океанами з розмірно невеличким островом по цьому бозі Каналу Ля Манш.

Кожна візита короля чи королеви має завжди дві сторінки: театрально-показову, якою цікавляться маси і яка завдає великого клопоту службовцям дипломатичного протоколу, урядовцям адміністраційного апарату й багатьом репрезентаційним достойникам, — і державно-політичну, невидну для ока, але тим виразнішу з перспективи пізнішого часу. Для осіб, що цікавляться подорожжю королеви Єлисавети, як сенсацією, матеріял для хвилювання дає, напр., її ґардероба, спеціяльно зладжена для американської візити; вони пригадують собі, що на свою недавню 4-денну візиту у Парижі вона взяла з собою 5 денних суконь, 5 вечірніх і 4 плащі — разом ціною 6.000 дол., і що паризькі ювеліри оцінювали самоцвіти, що їх вона носила, на півтора мільйона долярів. Можна цікавитись призначенням кожної з 31 осіб її почету або такою подробицею, що ось уже кілька місяців, відколи рішено, що королева поїде до ЗДА, вона щоденно студіює картки з найважливішими даними про яких 800 осіб, з якими зустрінеться чи може зустрітись в Америці, щоб не було ні одної людини, з якою вона могла б обмінятися хоч би кількома словами, яка була б їй цілком чужою і невідомою.

Для „політікуму" цих відвідин усі такі подробиці не мають значення. Політікум цих відвідин — це передусім велика й голосна маніфестація перед усім світом, що американсько - англійський військово-політичний союз нині сильніший, ніж був будь-коли. Єлисавета II в Джеймставні, у Вірджінії, де їй покажуть відтворені зразки кораблів із 1607 року, у Вашинґтоні на обідах і вечерях у през. Айзенгавера, віце-президента Ніксона, державного секретаря Дж. Ф. Доллеса та в британській і австралійській амбасадах, врешті в Ню Йорку на прийнятті у посадника міста, автокаді по Бродвею, і вечірньому балі, — це в даному випадку вже не символ Британської єдности, а символ англо-американської союзницької вірности. Хто з ворогів вільного світу сподівався рік тому, під час Суезької кризи, що „велика Антанта" розлетиться і що англо-французький бльок творитиме ту третю силу, яка лявірувати поміж ЗДА і СССР, той грубо помилився. Як в Англії і Франції, так і в Америці негайно зрозуміли, що треба мерщій виповнити щілину в англо-американському союзі, щоб і сліду від неї не залишилось. І тому вже в січні цього року, коли тільки на місце Антоні Ідена прем'єром Англії став Героль Мекміллен, а Д. Д. Айзенгавер розпочав якраз другу каденцію свого урядування, вони обмінялись сердечними депешами із запевненням непорушности англо-американського союзу. В лютому цього року довгі наради над узгідненням нових оборонних плянів Англії й Америки перевів у Вашинґтоні англійський міністер оборони Дункан Сендіс, а в березні відбулась на Бермудах конференція з участю през. Айзенгавера й державного секретаря Доллеса, прем'єра Мекміллена і його міністра закордонних справ Селвайна Ллойда. Там теж остаточно вирішено відвідини Єлисавети II на жовтень цього року.

У 1913 році відвідали були ЗДА батьки Єлисавети, король Юрій VI і королева Єлисавета. У 1951 р. Єлисавета, як наступниця престолу, була прославлювана тодішнім президентом Труманом, як „князівна з казки, що з'явилась між нами". Нині володарка наймогутнішої монархії прибула з відвідинами до президента наймогутнішої республіки. Дві великі демократії, вірні ідеалам вільної людини. І тому ці відвідини є корисні для всього вільного світу.

ПРИВІТНА ОСІНЬ...

Привітна осінь, щедра осінь
Іде по луках і полях,
І крізь далеку неба просинь
Їй осяває сонце шлях.

В тугім вінку з пшениці й жита
Вона здійма чоло своє,
І сукня, золотом розшита,
В промінні раннім виграє.

Їй на путі ліси багристі
До ніг кладуть свої дари,
Стоять шипшини у намисті —
Такі, хоч заміж їх бери.

Пісні видзвонює стокрилі
Вітрець на струнах павутинь,
Напнувши хмар вітрила білі,
Пливуть стоги у далечінь.

А осінь чинно оглядає
Долини й пагорби кругом,
І вслід калина їй махає
Здаля червоним рукавом.

КОСТЬ ДРОК

МОСКВА ПОСИЛЮЄ РУСИФІКАЦІЮ УКРАЇНИ

Про русифікаційні намагання Москви в Україні написано в закордонній українській пресі багато, але все це здебільша стосувалося окремих випадків чи явищ у підсовєтській дійсності в Україні. За недостачею матеріялів і потрібних даних, що їх дуже скрупулятно приховує совєтський режим, немає досі, поза недавно опублікованою працею Д. Солов'я, ніякого ширшого синтетичного огляду совєтської русифікаційної політики в Україні, сучасного стану і розвитку здійснюваної там русифікації.

В цій статті подана спроба висвітлити процес русифікації в одній із ділянок культурного життя підсовєтської України, а саме науковій. За браком інших джерел (офіційних звідомлень і каталогів видань наукових установ в Україні) дані цієї статті і висновки побудовані на матеріялі, зафіксованому у двох каталогах совєтського книжково-торговельного підприємства „Международная Книга", а саме в каталогах ч. 85 і ч. 85а, виданих у 1956 році. Це каталоги видань Академії Наук Української ССР, і в першому з них подані книжки „намеченные к выпуску в 1957 году издательством Академии наук УССР на русском языке", а в другому — видання цієї ж Академії на цей же 1957 рік — „на украинском языке".

В першому каталозі видань і книжок друкованих російською мовою, знаходимо 109 позицій, у другому подані бібліографічні дані про 102 книжки, видані українською мовою. Абстрагуючи від того, що коли мова про українські книжки, що їх в 1957 році має бути більше, як запроєктованих видань цієї ж Академії на 1956 рік (всього 73), то все ж таки треба ствердити факт, що в 1957 році „українська" Академія Наук видає більше книжок російською мовою, як українською (109 проти 102). Але не в тому суть. Коли роздивитися ближче, то тенденції русифікаційної політики в окупованій Москвою Україні куди глибші і конкретніші.

Розгляд кількости видань українською мовою, запроєктованих на 1957 рік за окремими ділянками, показує такий стан: красне письменство — 5 позицій (на ділі 2, бо це — кількатомові видання творів Грабовського і Стефаника), літературознавство і критика — 15 позицій, філософія — 4 поз., економіка (здебільша історія економіки) — 13 поз., історія — 7 поз., археологія — 5 поз., мовознавство — 14 поз., мистецтвознавство, фолкльор і етнографія — 20 поз., бібліографія — 6 поз., біологія (здебільша природознавство) — 12 поз. і геологія — 1 позиція. Оце — усі ділянки, із засягу яких видає книжки українською мовою Академія наук Української ССР.

Які праці видаються в цій же Академії і в той же самий час російською мовою — показує „Каталог Видавництва Академії наук Української РСР" ч. 85. Видані цією мовою книжки розподіляються на такі ділянки: суспільно-політична і соціяльно-економічна література — 9 позицій, мистецтво — 7 поз., техніка і промисловість (в тому числі: будівельна, енерґетична, гірнича, машинобудівельна, металюрґійна і хемічна промисловість) — 34 позиції, природничі науки (в тому числі: математика, астрономія, геодезія, хемія, біологія, геологія) — 45 позицій, сільське господарство — 6 позицій і медицина — 8 позицій. Разом — 109 позицій.

Вже саме порівняння цих даних обидвох каталогів показує, що „українській" Академії Наук дозволено видавати українською мовою тільки такі праці, що стосуються здебільша гуманітарних наук: історії, мовознавства, літератури мистецтва. Не має права видавати і не видає Академія наук УССР українською мовою ніяких праць із таких ділянок, як техніка і промисловість (остання в усіх існуючих галузях), математика, астрономія, хемія, геодезія, медицина і навіть з такої ділянки, що є домінантною для підсовєтської України, як сільське господарство. Всі видання, підручники, посібники і покажчики в цих ділянках, появляються виключно російською мовою і ніже однієї назви не видано українською мовою. При цьому треба ствердити, що й приготовані до видання українською мовою праці з таких ділянок, як економіка, біологія і геологія, це здебільша праці історичного або загального характеру. Коли порівняти стан 1957 року із станом українських видань в 1956 році, то треба ще підкреслити, що, внаслідок безсумнівного тиску і пляну згори, з українських видань Академії наук УССР вилучено взагалі такі ділянки, як історія держави і право, сільське господарство, математика, гідрологія і металюрґія (праці, із засягу яких можна було видати ще рік тому — див. каталог „Межд. Книги" ч. 60а на 1956 рік).

Наукові видання Академії Наук УССР — це не відокремлений сектор. Такі ж тенденції повної русифікації всіх важливіших і вирішальних під сучасну пору ділянок знання і звуження української мови тільки до питань історично - літературно-фолкльорних, значить тільки до „домашнього обіхода", існують сьогодні і здійснюються теж і в інших видавничих ділянках і, розуміється, передусім у практиці — в школах і на виробництві. Зв'язана тісно з цими тенденціями і політика видавання російською мовою всіх важливіших наукових і дослідно-індустрійних журналів в Українській ССР. Російською мовою виходять такі спеціялізовані журнале: „Автоматическая сварка", „Строительство и архитектура", „Врачебное дело", „Новый хирургический архив", „Офтальмологический журнал", „Украинський математический журнал", „Украинський химический журнал", „Уголь Украины" та багато інших. (У зв'язку з цим треба пригадати, що паралельно російськими і українськими виданнями виходять такі підсовєтські „українські" журнали, як: „Барвинок" і „Коммунист Украины", і що крім них появляються в Україні масовим тиражем інші російські газети і журнали).

Ще гірше, як з Академією наук УССР, представляється справа з українськими виданнями в державних університетах УССР. Видання Харківського і Одеського університетів появляються майже виключно (на яких 80-90%) російською мовою. Чимраз більше книг російською мовою мусять видавати Львівський і Черновецький університети. Започаткована Львівським університетом серія мовознавчих збірників так і виходить під російською назвою „Вопросы Языкознания".

Дуже характеристичним явищем, коли йде про русифікацію України, є здійснювана послідовно і щораз наполегливіше русифікація сільського господарства. В 1956 році між запроєктованими виданнями Академії Наук Української ССР, що була і досі є переважно сільсько-господарською країною, було чотири видання, присвячені сільсько-господарським справам. В 1957-му році — ні одного! Це не відірваний факт. Ось, для прикладу, в оголошених „Київкниготоргом" 39-ти виданнях, призначених для „керівників МТС, колгоспів і радгоспів", („Рад. Україна" з 18 вересня ц. р.) немає ні одної української назви.

Свою русифікаційну політику здійснює Москва щораз глибше, вже не ховаючись із своїми тенденціями і тільки наказуючи час від часу своїм українським поплентачам, мельничукам та іншим, виступати з лайками на українську еміґрацію за її „виссані з пальця наклепи" щодо русифікації України, української культури і науки.

О. Р.

СПОРТОВА ДРАМА

У четвер, 10 жовтня, буквально вся людність цього краю з найбільшим напруженням очікувала висліду т. зв. Світової Серії дуже популярного тут спорту, бейзболу. На кілька днів з початком жовтня пішли в тінь невеселі події в Литтл Року, всі митарства й клопоти у зв'язку з вибором Гоффи на голову однієї великої й ракетирством підваженої юнії, ба навіть така епохальна подія, як поява над нашим континентом совєтського штучного місяця — все це пішло в кут, бодай на короткий час. Навіть препогана інфлюенца, азійська ґрипа, що поклала сотки тисяч на ложе недуги в цій країні, не витримала конкуренції щодо „популярности" — з недавніми подіями у світі американського спорту, бейзболу...

Державні мужі у Вашинґтоні, дипломати, політики, журналісти й бизнесовці — забули на якийсь час про цілий світ, слухаючи й стежачи при телевізійних чи радіових апаратах — чия сторона візьме: чи та, славою вкритих нюйоркських „єнків", чи може сміливчаків і новаків у цьому „світовому" змаганні, симпатичних „бравурників" („брейвс") із міста старих німецьких колоністів та спеціялістів від виробу пива, Мілвокі, Вискансин стейту. У самому ж Мілвокі вістка про появу совєтського „Спутніка" була вміщена на другій сторінці місцевих щоденників, а вся перша сторона аж „вгиналася" від спортових звідомлень та осягів своїх хлопців-молодців, у себе вдома і в Ню Йорку. — Остаточно 10-го жовтня, після останніх, хвилюючих всю Америку змагань, переможцями на цей рік вийшли „Брейвс" із Мілвокі, прославивши уперше своє місто — авреолею „світового мистецтва" в бейзболі.

Як висловився спортовий звітодавець поважного бостонського щоденника, „Кришчієн Саєнс Монітор", кожнорічні такі змагання — це своєрідна американська драма, що викликає дрощі й потом заливає чола не лише змагунів, але й мільйонів приклонників цього спорту у ЗДА. Всі інші роди американського спорту, як футбол, кошиківка, ґокей, теніс, ґолф — і не вмилися своїм засягом щодо емоції на маси, як „цар" американського спорту, бейзбол. А зокрема його фінальні, елімінаційні змагання під назвою „світових змагань", з початком жовтня. (Для не народжених тут громадян ця назва „Світових Серій Змагань" виглядає трохи переборщеною, бо ж не вся наша земля-мати, чи пак її мешканці, беруть участь у тих змаганнях, навіть не вся територія ЗДА, а лише ряд східньо-центральних стейтів).

Як кожного, так і цього року, найбільшою турботою сірого громадянина було: дістати квиток вступу, в Ню Йорку або в Мілвокі, на ці елімінаційні (та емоційні) змагання в бейзболі. Стадіон „єнків" в Ню Йорку має місць на 67 тисяч осіб, і майже всі ці місця були зайняті. Стадіон в Мілвокі має місць на 45 тисяч душ, і теж був заповнений по береги. Тисячі людей відходили без квитків. Цього року в Мілвокі було замовлень на 150 тисяч місць. Як виходить, більшість обійшлася огляданням змагань у телевізійних апаратах. Люди з далеких стейтів, а то й Канади їхали на ці змагання, переповнюючи всі готелі. В Ню Йорку один великий готель, що був щойно у стадії викінчення, мусів відступити своїх 750 нових кімнат (свіжопомальованих, деякі ще не викінчені) для симпатиків „світових змагань" в цьому місті-велетні.

Також щороку в цьому сезоні високого спортового напруження квитки вступу були об'єктом спекуляцій. А вони й без того були солоні, річ ясна. Одна „бакса" на чотири особи коштувала нормально 125 дол., а на „чорному ринку" — до 400 дол. і більше. Те саме з нормальними місцями, найнижчими щодо ціни. Кожного року вживають заходів, щоб вкоротити таку сваволю, але все надаремно. Така малоетична практика почалася ще від перших „світових змагань" в 1903 році, а винуватців важко зловити, бо не є вони поміж тими тисячами пересічних обивателів, що годинами, а то й цілими ночами, на холоді, дощі й морозі, стоять довгими рядами за квитками вступу.

Прибутки й видатки тих фінальних змагань дуже великі. Кожний грач заробляє річно від шести до десяти тисяч долярів, крім різних винагород, додатків, презентів і діст. Словом, має добрий заробіток. Радіо й телевізія охоплюють своєю програмою всі ці змагання до найменших деталів (а є їх мінімум чотири, а максимум сім: чотири, якщо одна дружина виграє всі перші змагання підряд, а сім — якщо щастя змінне, і в результаті одна дружина має чотири виграші, як цього року хлопці з Мілвокі, а друга лише три, як сталося з „непереможними" досі „Єнками"...).

Один з кращих грачів дружини з Мілвокі, Джані Лоґан, якого імення телевізійні звітодавці часто й дуже прихильно подавали, є українського походження. Також цього року й поміж „Єнками" був наш брат. На жаль, спортова політика чи воля спортових „босів" є така, що національне походження бейзболових зірок, часто „героїв" дня — зовсім промовчується.

С. Т.

Оксана Волчук

ВЕРХАМИ СІЄРРИ НЕВАДИ

(З мандрівного щоденника)

(1)

Сонце вже добре перехилилося до заходу, і все по той бік, особливо глибоке скелясте провалля під нашими ногами, почало наповнюватись синіми надвечірніми сутінками. Поблизькі гори, поруч з Кловде Рестом, наче втратили свою реальність; вони тремтіли в тумані невиразними контурами, скидаючись на дивовижні грізні примари. Туман підносився щораз вище, густішав, і здавалося ось-ось затопить невеличкий світляний острівець, на якому ми опинилися. Зовсім інакше почуває себе людина в Альпах, бачачи в долині села та шляхи. Тут — абсолютно дика, безлюдна і первісна природа, що, здається, всією силою обернеться проти тебе, як тільки зайде сонце. Якось мимоволі робиться моторошно від власної видовженої тіні, що падає впоперек шпилю. Напевно було б тут зовсім інакше вдень, коли все ясне і відкрите.

Незабаром починає потягати холодком, значить, найвищий час кінчати відпочинок. Шукаємо якихось знаків, що вказали б нам дальшу дорогу хребтом гори. Але знайти їх нелегко, і доводиться, хоч і з деяким риском, сходити навмання краєчком навислої скелі. І тільки там, де закінчується голий ґраніт, натрапляємо на туристичний знак „дідок", укладений з каміння.

Схід в долину справді приємний. Швидко починається ліс, і ґрунт тут далеко кращий. Дорога позначена трохи жорстоким способом: трикутні врізи в пнях дерев, що заплили перлисто-жовтою живицею. Крізь рідкі дерева просвічують останні промені сонця. Збігаємо вниз, щоб ще перед його заходом добитися до озерця, над яким думаємо ночувати.

Озерце наше спокійне, таємниче, затінене лісом, крізь який ще світить золото заходу; вода в ньому стояча, багниста.

Швидко починає темніти, але ми рішаємо йти далі, бо за які дві милі на карті позначений невеличкий потічок. Доходимо туди на год. 9-ту, зовсім змучені. П'ятнадцять миль дороги і майже 6000 стіп вгору трохи забагато як на перший день.

Потічок невеличкий, але вода в ньому свіжа і холодна. Зате важче з нічлігом, бо ґрунт кам'янистий, а ще й розтаборюватися доводиться навпотемки. Розпалюємо ватру і при її мерехтливому світлі шукаємо місце під шатро. Підвішуємо його нейльоновим шнурком між двома грубезними смереками, а дно шатра прикріплюємо алюмінійовими кілками. Спід, вистелений гіллями пахучої хвої, закриваємо спальними мішками.

З каменя робимо собі стіл і розкладаємо вечерю: хліб, суху ковбасу, сир і помідори, а на вогні тим часом шкварчить солонинка з фасолею. Але найбільше смакує гарячий чай з цитриною.

Середа, 20 липня.

Вранці виявляється, що ми зайшли в не абияке місце: якісь дивовижні скелі, густий ліс і серна, що мабуть довго приглядалася нашому таборові, поки ми не сполохали її, виставивши з шатра розчіхрані голови — все це вказувало на те, що ми тут були рідкими гістьми. Тож затираємо старанно сліди нашого побуту і зараз по сніданку вирушаємо далі.

Небо синє, яскраве і від нього білі скелі мерехтять сліпучими іскорками. Стежка збігає лісом. Тут вогка прохолода, розм'яклий ґрунт, навіть натрапляємо на невеличку галявину снігу, на якому виписуємо сьогоднішню липневу дату.

День заповідається легкий, бо хоч до Туолуми Мідов 12,5 милі, все ж таки ми майже весь час сходитимемо вниз.

На полудне доходимо до озеро Тінайя — одного з найбільших у східній частині заповідника. З півдня воно має дике скелясте побережжя, але з півночі зіпсуте асфальтовим шляхом Тійоґа Ровд, що біжить вздовж самого берега. Ця сторона озера загосподарена літниками, їхніми стіжкуватими шатрами, кухнями та розвішаною на шнурках білизною. Обходимо озеро аж в другий його кінець, де прегарний пляж. Гріхом було б не покупатись, і ми бредемо в повному вирядді по розмоченому піску аж до того місця, де починається тінистий лісок з приманливою травичкою. За нами з цікавістю водять зеленими окулярами пані в сорокатих пляжових костюмах.

Під самим ліском наздоганяє нас якийсь молодець, вітається, як зі старими знайомими, і починає засипати хаотичними питаннями: звідки йдемо, які в нас пляни, чи маємо зі собою линву, як було в Альпах... Врешті починає розказувати про себе, що всі оці гори йому добре знайомі, що він вправляється в газардових линвових підходах, вкінці, догадавшись, що „певно забирає у нас дорогий час", перепрошує і бажає нам „ґуд лак".

Озеро плещеться біля берега дрібними хвильками. У гарячому полудні білі скелі мінливо іскряться і злегка погойдуються в спокійному плесі, а на небі — ні хмариночки. І що то за розкіш, скинувши важкий наплечник і запорошені черевики, простягнутись на всю довжину в тіні, де пахне живицею і травами!

Коло 2-ої год. починаємо збиратись в дальшу путь. Вона веде самою Тійоґа Ровд, де раз-по-раз треба давати дорогу автам. Але не пройшли ми й одної милі, як коло нас зупинилось якесь авто і господарі його, довідавшись куди йдемо, почали запрошувати нас до середини. Запрошення було таке щире, що ми не могли відмовитись. Це були двоє літніх людей з дочкою, що, захопившись красою Каліфорнії, кілька років тому перенеслись туди на постійне мешкання. Вони розпитували нас про нашу мандрівку, а найбільше цікавило їх, що ми їмо в дорозі і чи не боїмося ночувати в лісі.

І не стямились ми, як перед нами розляглася Туоломи Мідов, де ми розпрощались, подякувавши за чемність, що заощадила нам 8 миль дороги.

Тут досить великий автомобільний рух, „ренджер", харчова крамниця, ресторанчик. Закуповуємо дещо з харчів, головно цитрини, і, маючи відносно багато часу, йдемо оглянути „полонину" ще за дня.

„Мідовс" — це високогірські луки, що у весняний час мерехтять рожевими та сніжно-білими лімнантами, синіми немофіліями, над якими гнучкими срібними стеблами вистрілює індіянське коріння, що в місячному сяйві міниться наче сріблясте павутиння.

Туоломи Мідов, одна з найбільших і найбагатших лук у Високій Сієррі, лежить на висоті 8600 стіп і з усіх сторін оточена скелястими горами.

ДОПОМОЖІТЬ ВДЕРЖАТИ І РОЗБУДУВАТИ ДЛЯ НАШОЇ ДІТВОРИ РІДНУ „ВЕСЕЛКУ"! ПОШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД „ВЕСЕЛКИ"!

Заява спонзора про підтримку іміґранта має тільки моральний, а не правний характер

Ню Йорк. — Суддя міського суду Генрі Сілверман вирішив 4-го жовтня, що зобов'язання спонзора про підтримку іміґранта мають тільки моральний характер, і не змушують спонзора до утримування чи лікування тієї особи, за яку він ручився. Це перше рішення в цій справі від 1924 року, і воно може відноситися до більше як 90 відсотків нових іміґрантів, які від того часу прибули до ЗДА в числі майже 6 мільйонів осіб. Коли б суддя був інакше вирішив, тоді стейтові й міські добродійні агенції мали б право домагатися від спонзорів мільйонів долярів, які вони видали на утримання або лікування нових іміґрантів. Суддя Сілверман вирішував скаргу стейту Каліфорнії проти Семюела Ренела в Ню Йорку, який в 1948 році виставив був афідавіт для свого небожа Єффа Ярії (Єврума Карія). Ярія після прибуття до Ню Йорку два роки працював на себе, а пізніше захворів умово і був якийсь час в шпиталі Белвю. Виздоровівши, переїхав до Каліфорнії, де знову занедужав умово і був у стейтовому шпиталі від 1951 до 1955 року. Тепер він живе знову в Ню Йорку. Стейт Каліфорнія домагався від пана Ренела зворотів коштів лікування Ярії, але суддя Сілверман відкинув ту скаргу. Оборону Ренела підтримували і 6 добродійних організацій, які спроваджували іміґрантів до ЗДА, вони покликалися на заяву державного департаменту і іміґраційних урядовців та звіти до Конгресу, що афідавіт має тільки моральне зобов'язання, а не правне. Бюро Іміґрації й Натуралізації повідомляє, що це перший випадок подібної судової скарги.

● **Бруклинський кельнер Натан Менлі** не міг погодитися з шофером таксівки і закликав на допомогу поліцію, заалярмувавши пожежну сторожу. Поліція прибула з 6-ма пожежними машинами і заарештувала Менлі за фальшивий пожежний алярм.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шикаґо, Ілл.

120.-ліття „Русалки Дністрової".

Рухливій і заслуженій уже Українській Учительській Громаді в Шикаґо треба завдячити гарний і в доброму стилі витриманий Літературно-Музичний Вечір, присвячений пам'яті Маркіяна Шашкевича, що відбувся в неділю 29-го вересня в залі Школи св. о. Миколая.

Правда, на програму вечора складалися, як звичайно, за втертою традицією наших святочних академій та концертів промови, деклямації і музично-вокальні точки, проте вечір був далекий від шаблюнової скучности.

Свято відкрив короткими словами проф. К. Тучапський, передаючи слово д-рові О. Бабієві. Д-р О. Бабій у своїй доповіді, що була чи не найкращою поміж усіма його дотеперішніми доповідями, з великою теплотою і на тлі цікавого історичного матеріялу змалював тернистий життєвий та творчий шлях Маркіяна Шашкевича, зупиняючись докладніше на значенні „Русалки Дністрової". Промовець згадав також про глибокий культ для Великого Піонера нашого національного відродження, що в останніх передвоєнних роках знайшов свій вияв у щорічних масових прощах на Білу Гору в Підлиссі, де під час визвольних змагань знайшли вічний спочинок два стрільці - оборонці Маркіянових ідей.

Багато свіжости в святочний вечір внесли виступи молоді. Молоді виконавці з свого завдання чи то грою на фортепіяні (Марта Чайковська й Арета Ваврушин, обидві з кляси проф. Білогруда), чи деклямаціями й рецитаціями (Оксана Ліщинська, Оксана Дацко, Юрій Миськів). Окремо треба згадати рецитацію В. Крушельницького, що звернув на себе увагу і добрим голосовим тембром і глибокою інтерпретацією не легких до виконання „Псальмів Русланових". Усіх молодих адептів мистецького слова підготовила з фаховим умінням п. Рома Турянська.

Але на справжню мистецьку висоту піднесли свято передовсім виступи наших професійних музик загально шанованих і люблених у нашій громаді. Проф. Ігор Білогруд справив милу несподіванку любителям музики власною фортепіяновою композицією, яка засвідчила творчий ріст і шукання нових засобів вияву в нашого талановитого композитора. З великою насолодою сприйняли слухачі скрипкове сольо п. В. Чижика при акомпаніяменті проф. І. Білогруда. Це була рідкісна нагода почути ці рідко виконувані твори українських композиторів (М. Гайворонський: Соната, Б. Кудрик: Спомин зі Знесіння). П. В. Чижик наполегливою працею пішов в останньому часі далеко вперед, осягаючи на своєму інструменті прекрасний чіткий тон.

Свято завершив блискучим виступом наш славетний баритон д-р Іван Рудавський, при акомпаніяменті проф. Білогруда, виконавши три ліричні пісні (Мацюк — Цвітка дрібная, Д. Січинський — Така її доля, і як наддаток „Дивлюсь я на небо"). Як кожного разу, так і тепер д-р Рудавський чарував слухачів своїм мистецтвом. Його гнучкий голос здивував тим разом м'якістю й ліризмом і показав, якою скалею голосових відтінків і переливів може розпоряджати вроджений співак.

Мистецьке оформлення сцени виконав п. В. Островський.

На честь нашим мистцям треба згадати й те, що всі вони жертвували своє вміння й труд безплатно на допомогу молоді.

Душею й аранжером цього гарного вечора був неструджений і від ряду літ знаний уже в нашій громаді із своєї організаційної діяльности: професор Адам Антонович, за що належиться йому особливе признання.

Велика шкода тільки, що ширші кола нашого громадянства не доцінюють як слід цього роду імпрез. Хто підтримає ідейних організаторів і виконавців програми в їх шляхетних задумах, коли заля наполовину світить пусткою? Невже Маркіянові ідеї і пам'ять про Нього стали байдужими для нас.

Око

ЯК МОРОЗ ВТІК З СОВЄТСЬКОЇ ПАСТКИ

Вашингтон. — Борис Мороз заявив, що совєтські агенти не викрали його тільки тому, що він видетів до Відня літаком, а не поїхав поїздом, як плянував. Мороз з дозволу американської розвідки 10 років був „совєтським шпигуном". Він мав умову з американською розвідкою, що коли йому грозитиме небезпека, то дістане з Вашинґтону одне слова: „сінерама". Таке слово надійшло 19 січня цього року, бо совєти довідалися, що Мороз працює для ЗДА. Але Морозові вдалося втекти з совєтської пастки.

● **Індійський прем'єр Неру** відвідав місто Гірошіма в Японії, яке перше в історії світу впало жертвою атомової бомби. У промові до 30,0000 японців він запевнив їх: „Ви не є єдині у світі, які боретеся проти атомової зброї".

Приспішується видання „Історії УГА"

Дмитро Микитюк, кол. старшина УСС і УГА, приїхав до ЗДА задля викінчення великої книги „Історія УГА" та ще деяких публікацій, що мають небавком появитися в його видавництві. П. Д. Микитюк, перевівши в цих справах наради в Ню Йорку, від'їхав до Филаделфії і Дітройту, після чого має вернутись до Вінніпеґу. Історія УГА має — за його твердженням — появитись в половині наступного року.

ФЛЬОТА ЗДА МАТИМЕ 30-ГО ЧЕРВНЯ 1958 РОКУ ТІЛЬКИ 901 КОРАБЕЛЬ

Вашингтон. — Команда фльоти ЗДА повідомляє, що в продовж першого півріччя 1958 року будуть вилучені ще 22 воєнні кораблі і 30 червня 1958 р. фльота матиме тільки 901 корабель. Вилучені будуть: тяжкий кружляк „Олбані", підводний човен „Белек", 10 нищильників і 10 міноносців та допоміжних кораблів. Редукцію фльоти переводиться для того, щоб втримати бюджет оборони в рамах 38 більйонів долярів.

Український Літературно-Мистецький Клюб Ню Йорк 149 2-nd Av.

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 18-го жовтня ц. р. відбудеться доповідь проф. Іванни Приймової п. н. „Міркування у зв'язку з концертом М. Скали - Старицького". (Про мистецькі кар'єри в Америці). Початок о год. 8-ій вечора.

В тяжкому смутку ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в дні 12-го жовтня 1957 року помер ненадійно, на 46-му році життя у Мюнхені

†

д-р. ЛЕВ РЕБЕТ

професор У. В. У. в Мюнхені, журналіст і політичний діяч, бувший в'язень конц. табору в Авшвіц.

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

відбудеться

в П'ЯТНИЦЮ, дня 18-го ЖОВТНЯ 1957 р. о год. 8-ій рано в укр. католицькій церкві в Ню Брунсвіку, Н. Дж.

Омелян ЦІСИК з родиною — тесть
о. Василь і Олена ТАНЧАК — вуйки
д-р Юрій і д-р Марія ДИЦЬО — кузени

---

†

В глибокім смутку повідомляємо членів Організації Українських Націоналістів закордоном і все українське громадянство про невіджалувану смерть

ГОЛОВИ ПОЛІТИЧНОЇ РАДИ ОУНз

сл. п. проф. д-ра ЛЕВА РЕБЕТА

Покійний був провідним членом Українського Націоналістичного Руху, в'язнем польських тюрем і німецьких концентраційних таборів, Провідником Краєвої Екзекутиви ОУН в рр. 1934-1938, членом Проводу ОУН, заступником голови Державного Правління у Львові в 1914 р., членом Закордонного Представництва УГВР, Уповажненим Краєвого Проводу ОУН на закордон, головним редактором „Українського Самостійника", професором державного права на Українському Вільному Університеті, дійсним членом НТШ, автором наукових і публіцистичних праць.

Смерть постигла Покійного на 45 році життя, нагло 12-го жовтня 1957 року в Мюнхені, в дорозі до праці.

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ відбудеться в СУБОТУ, 19-го ЖОВТНЯ 1957 р., о год. 7:45 вечором, в Катедральній Церкві у Филаделфії.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОЛІТИЧНА РАДА І ТИМЧАСОВЕ КЕРІВНИЦТВО ОУНз в ЗДА

Ділимось сумною вісткою з Українським Громадянством на еміґрації, що, дня 12-го жовтня 1957 року, помер нагло в Мюнхені, на 45 році життя, видатний член українського визвольного руху, політичний і громадський діяч та публіцист, б. в'язень польських тюрем і німецьких концентраційних таборів

†

проф. д-р ЛЕВ РЕБЕТ

член Закордонного Представництва УГВР, голова Політичної Ради ОУН закордоном, головний редактор „Українського Самостійника".

ПАНАХИДА за душу Покійного буде відправлена в суботу, дня 19-го жовтня 1957 року, о год. 9:45 рано, в церкві св. Юра в Ню Йорку.

До участи в Панахиді запрошують українську громадськість та всіх учасників українського визвольного руху

ДРУЗІ

ЗМІНА АДРЕСИ!

Ще раз пригадуємо нашим передплатникам, що змінюють місце свого побуту, щоб одночасно з повідомленням про зміну адреси обов'язково присилали поштовими марками 10¢ за виготовлення нової адресової кліші, а члени УНСоюзу ще й число свого Відділу.

Адміністрація „Свободи"

Спорт

ТРИЗУБ ПЕРЕМАГАЄ БРУКҐЕТТЕН 3:0!

Ню Йорк. — (УС) УСТ Тризуб Филаделфія — гостив в неділю на грищі Зерега Овал Бронкс, де в присутності 1,600 глядачів, відбув свій перший ліговий матч АФЛіґи — виґравши певно в еспанської ФК Брукґеттен Галіція 3:0 (1:0) воріт. Своєю перемогою — Тризуб реванжувався сильній команді Брукґеттен за болючу поразку УСК Ню Йорк 1:5 в давніших першенствах З Д А. Ворота для Тризуба добули — в 14 мін. Чайка 1:0, в 55 мін. д-р Павлічка 2:0, в 84 мін. Чижович III — 3:0. Змагання провадив добре суддя п. Новік (ФА стейт Ню Джерзі). У 60 мін. гри Тризуб був змушений грати в 10-ку після виключення Гарасима. На базі солідної дефензиви Тризуба, сильні атаки нашого нападу зломили твердий спротив господарів і червоно-чорні добились поважного успіху 3:0. Блискуче виступав український воротар Юрій Кулішенко, який презентує шанси найкращого голкіпера ЗДА. Залога Гарсія — Куденко, при перфектній грі пів-залоги Гарасим — Рач — Варга I невтралізувала певно спонтанні пробої нюйоркчан. В нападі вибивались Чижович III, д-р Павлічка і Чайка, експерт стрілу. Противник виказав твердий опір у відкритій грі — де негр Вілланон в центрі, інтернаціонал Туреччини Токач, новий стопер Торрент чи півзаложник Доріян, ба й чистий в сумлінні, голкіпер МекНулті — виказали свою високу марку. Еспанцям бракувало старту до м'яча і прецизности під нашими воротами. Брукґаттену треба ґратулювати за фер ґру і зразкову спортову поведінку — в дійсному дружньому змазі.

Склади команд: Брукґеттен-Галіція: МекНулті, МекАулей, Маріна, Сото, Торрент, Доріян, Льопез, Сантамуро, Вілланон, Токач, Гайнес, — Ґранадо, Аквірре, Оссоріо, Портуондо, Азутто.

Тризуб, Фила — менаджер М. Коженьовський, тренер Гатхінсон, Кулішенко, Гарсія, Куденко, Гарасим, Рач, Варга I, Варга II, Чижович III, Чайка, Бугар, Черявський, д-р Павлічка, Леві, Марчук, Чижович II.

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА УСК-У НЮ ЙОРК

УСК Ню Йорк — Стемфорд Юнайтед СК 3:0 (2:0).

Останньої неділі УСК Ню Йорк переміг знову Стемфорд Юнайтед СК з відношенням воріт 3:0, займаючи зараз друге місце в табелі з відношенням точок 6:0 та відношенням воріт 11:2.

Сама гра минулої неділі була чиста та стояла на доволі доброму технічному рівні, мала однак дуже мало з прикмет гри УСК-у проти греків перед двома тижнями. Маючи до деякої міри почуття певности виграної, змагуни УСК-у, не висилювалися на „зливу воріт", через що теж сама гра не мала багато напруження й емоцій... Цьолк, як звичайно добрий, Шміґель на обороні, хоч ще не зовсім здоровий по хворобі, проте добрий. Панкевич далі переконує, що УСК має доброго оборонця в його особі. Якщо йде про поміч, то Колодій грає дуже жертвенно, але він мусить помагати будувати гру власної атаки. Наливайко теж мусить шукати співпраці з Колодієм та Гавриляком, бо якщо вона буде, то лінія помочі УСК-у буде знаменита...

Атака УСК-у останньої неділі мала таки поганий день. Абсолютно не можна грати цілий час лише правим крилом, але гру треба перекидати часто на обидві сторони, тим більше, що вони обидві однаково добрі...

УСК — має потенціял, який при доброму ошліфуванні буде знаменитою бойовою одиницею... хоч без окремих „зірок" проте вирівняною і тим дійсно надійною. Ворота добули: Павлюк, Наливайко і Вітюк.

УСК Резерва — Стемфорд Юнайтед СК (резерва) 4:1

Резерва УСК-у не тільки що виграла змагання, але все більше переконує, що є дійсною надійною резервою УСК-у. Луцишин, Свинтух, Фереті, Яблонський, Зам'ятий, Гивель і другі — повинні бути добрими змагунами.

УСК — резерва „Б" — СК Ню Йорк — резерва „Б", 6:0.

УСК — юньйори — Джерм. Гунґ. юньйори 2:1.

УСК — учні Джерм. Гунґ. учні 3:1

УСК — юнаки — Джерм. Гунґ. — нов. 0:3.

На 6 змагань дружини УСК є п'ять перемог та одна програна. З відношенням воріт 18:5 в користь УСК-у. Програли лише наші найменші, але це вже вина в першу чергу „азійської перестуди". (Ix)

• РОЗШУКИ •

Пошукую стриєчного брата — **ГРИГОРІЙ ХОХУЛЬ** — з села Залишень, пов. Сокаль. Мама дуже просить дати про себе знати. Також пошукую свого сусіда — **ВАСИЛЬ КУЛЯДА** — походить з. с Поториця, пов. Сокаль. Де б Ви не знаходились, прошу Вас писати на мою адресу:

Myron LYTWYN
814 Mill Plain Rd.
Fairfield, Conn., USA

Заграничні часописи, прошу про передрук.

Пошукую **ВАСИЛЯ ТОМАСЕВИЧА**, з с. Новосілки, пов. Рава Руска, який перебував у Німеччині, а тепер має знаходитися в ЗДА, або в Канаді. Пошукує брат Стефан і просить зголоситись, або подати про нього вістку:

Steve BILYK
3591 W. 128th St.
Cleveland 11, Ohio

Пошукую
ДОРКА ГРОМНИЦЬКОГО.
Прошу ласкаво писати на адресу:

Ольга ІЛЬНИЦЬКА
3250 — Вест — 5 Евеню
Ванкувер, Б. К.
Канада

Пошукую своїх Приятелів — **ІВАНА БАБІЯ, ПЕТРА КАЧАЛУ, ІЛЬКА ЛІСОВСЬКОГО**, які мають перебувати на Вест Торонто, Canada. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати до:

Peter CHORNEY
R. D. I. Whitney Point
N. Y., USA

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ШИКАГО, ІЛЛ. — С-во Рождества Пресв. Діви Марії, Від. 259 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 20 жовтня о год 1.30 по пол. в церковній галі при 4952 So. Paulina. — Петро Трусяк, рек. секр.

САВТПОРТ, Конн. — Т-во ім. Т. Шевченка Відд. 84 подає до відома членкиням і членам, старшим і молодшим, місцевим і позамісцевим, що триквартальні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня ц. р. по полудні точно о 4-ій годині в галі У. Н. Дому під адресою 279 Кінґс гайвей, Вест Савтпорт, Конн. — І. Махно, предс., М. Гудзік, касир, П. Дудко, секретар.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Б-во св. о. Николая, Відд. 175, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20-го жовтня 1957, о год. 1-ій по полудні, в Українськім Народнім Домі — 4655 Мартин вул., Дітройт. Проситься членів прибути на час і вирівнати свої залеглості, щоб не наразити себе на суспендування. Як також кожний член повинен постаратися приєднати хоч одного члена в цій передконвенційній кампанії. — Т. Грицай, предс. І. В. Іванчук, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Б-во св. Йосафата Відд. 217 подає до відома, що місячні збори відбудуться 20-го жовтня о год. 2-ій по пол. в церковній залі 305 Гадсон евню. Проситься всіх членів явитися на збори і вирівнати свої залеглі довги. — К. Шевчук, предс. А. Іванів, фін. секр., І. Деркач, касир, М. Макусій, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія, Відд. 239 відбудуться в суботу 19-го жовтня ц. р. від 5-7 год. в домі Укр. Ам. Горожан при 847 Н. Френклін. Пригадується членам про обов'язок своєчасного вплачування членських внесків. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Збори за III-ій квартал 1957 Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 234 відбудуться в суботу дня 19 жовтня 1957 о год. 7.30 веч. в У. Н. Домі. На порядку дня: звіт Управи і Контрольної Комісії й біжучі справи. — І. Іваник, фін. секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Б-во св. о. Николая, Відд. 369 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня о год. 4-ій по пол. в церковній залі. Проситься членів вирівнати залеглі вкладки. — Уряд.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія Відд. 288 повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу 19-го жовтня о год. 7-ій веч. в церковній залі. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свої вкладки. — М. Брус, предс. В. Заґвоський, касир, Д. Мушастий, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. — Триквартальні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 206 відбудуться в неділю 20-го жовтня 1857 в галі під церквою, при 74 Геррис евню в годині 1:00 по обіді. Просимо всіх членів прибути на збори; будуть важні справи до обговорення і до полагодження, як також будуть звіти уряду і контрольної комісії з діловодства за третій квартал. На зборах будемо приймати нових кандидатів до товариства і до УНСоюзу. — В. Киндефорський, предс. І. Кокольський, секр.

ГЕМТРАМК, Міш. — Т-во „Згода", Відд. 20 повідомляє членів, що триквартальні збори відбудуться т неділю 20-го жовтня о годині 2-ій по полудні в Укр. Хаті при Ґрейлінґ вул. Фінансовий секретар і Контрольна Комісія здадуть звіт за три місяці діяльности. Довгуючих членів проситься вирівнати свій довг і припровадити нових членів вписати до УНСоюзу. — Дм. Вілик, предс. Н. Триш, рек. секр.

МАГАНОЙ СИТІ, Па. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 305 повідомляє членів місцевих і позамісцевих, що місячний мітинґ відбудеться в неділю 20-го жовтня о год. 11.30 зараз по другій Службі Божій. Проситься всіх членів прийти на час і всі, бо буде важна справа до полагодження. Проситься також вирівнати свої залеглости, бо хто не вирівнає свій довг буде суспендований після ухвали річного мітинґу. — М. Гентош, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Сестр. Благовіщення, Відд. 125 повідомляє членів, що збори відбудуться в неділю 20-го жовтня о год. 1-ій по пол. при 845 Н. Вестерн евню. Обов'язком членів є прийти на ці бори та вплатити свої датки до УНСоюзу. — І. Подола, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка Відд. 252 відбудуться в неділю 20-го жовтня о 12-ій год. вполудне в залі при 2250 В. Кортез. Проситься членів прибути. — Когут, сек.

ПОДЯКА

З ВОЛІ ВСЕВИШНЬОГО
відійшов 25-го вересня 1957 року від нас у вічність
НАШ БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО
мґр. Іван Роман ГОЛИНСЬКИЙ
Похоронено Його 28-го вересня ц. р., на українському цвинтарі на Факс Чейсі у Филаделфії.

Цією дорогою складаємо щиру подяку його Приятелям і Знайомим, що в часі його тяжких терпінь відвідали його в шпиталі в Нюбурґу, Н. Й.

Сердечно дякуємо Всім Тим, що в часі Похоронів віддали йому останню прислугу та висловили нам свої співчуття.

Дякуємо Всеч. о. Липинові, Всеч. о. Пирогові, Всеч. о. Лостенові за відправлення похоронних обрядів. Всеч. о. Липинові зокрема дякуємо за його ласкаві слова прощання над домовиною. Співочому Товариству „КОБЗАР" дякуємо за участь в Парастасі, Службі Божій, в Похороні та за квіти і некролог в часописі. Катедральному хорові, його і нашим Приятелям, дякуємо за пожертви на Служби Божі за спокій душі Покійного та за китиці квітів на його могилу. Його Співробітникам з Міддей Клаб-у та взагалі Всім, що в нашому горю та невіджалуваній втраті, оказали нам своє ласкаве серце, щиро дякуємо. Похоронному заведенню п. Марії Насевич, дякуємо за дбайливе переведення похоронів.

ВОЛОДИМИРА, МИКОЛА і ДАРІЯ
ОСТАПЯКИ

Филаделфія, дня 8-го жовтня 1957 р.

ПОДЯКА

Ми — КАТЕРИНА ПАПРОЦЬКА і донька МАРІЯ
складаємо щиру подяку Родині, Приятелям і Знайомим, за останні прислуги, квіти і Служби Божі, віддані для нашого Покійного
МУЖА і ТАТА
бл. п. Семена ПАПРОЦЬКОГО
який упокоївся у Бозі 28-го вересня 1957 року.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Т-во „Любов" Відд. 370 повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня, в церковній залі при 127 Парк Ст., зараз по закінченню співаної Служби Божої, коло год. 11.45 перед полуднем. Пригадуємо членам вирівнати якнайскорше свої залеглости. Цей рік є передконвенційним та роком кампанії за новими членами. Наш Відділ має призначену квоту 11 нових членів і нам бракує ще 7, тому апелюємо та просимо тих членів, що ще не вписали своїх дітей, щоб це зробили вже тепер. Також просимо всіх членів привести своїх приятелів, кревних і краянів, бо в цей спосіб виповнимо квоту. — К. Стасюк, предс., Р. Голубович, касир, В. Гіна, секретар.

АСТОРІЯ, Л. Ай. Триквартальні збори Б-ва св. о. Николая Відд. 5 відбудуться в неділю 20-го жовтня о год. 5-ій веч. в залі Укр. Кат. Церкви Чесн. Хреста 37 - 09 - 31 евню. Проситься членів прибути, бо дуже важливі справи є до полагодження. Просимо довгуючих вплатити залеглість. — І. Сидор, предс., А. Климишин, касир, П. Барнич, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — С-во Преч. Діви Марії, Відд. 112 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня в церковній залі св. Петра й Павла по 3-ій і 4-ій Службі Божій. Присутність членів побажана, головно довгуючих для вирівнання вкладок. — А. Купер, секр.

Ст. ДЖОЗЕФ, Мізурі — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 355 повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня о год. 2-ій по пол. в парохіяльній залі. Проситься всіх членів і членкинь прийти на збори. Маємо вижливі справи до обговорення. — Управа.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня в церковній залі при Філмор і Онейда віл. зараз по співаній Службі Божій. Члени обов'язково повинні прибути на збори і вплатити свої вкладки. Суспендовані члени, якщо вирівнають свою залеглість будуть прийняті наново з усіми членськими правами. Члени управи урядують кожної неділі від год. 11:30 до 1-ої, так, щоб кожний член мав змогу заплатити. Взиваємо родичів зголошувати своїх дітей і знакомих в члени УНСоюзу. — І. Вула, гол., П. Володка, фін. секр., п-ні М. Гаравус, касир, М. Левицький, р. секр.

ГАРТФОРД, Конн. — Управа Братства св. Івана Хрестителя, Відд. 277 подає до відома членів: 1. Місячні загальні збори Відділу 277 відбудуться 20-го жовтня ц. р. в домівці Укр. Амер. Горож. Клюбу при 53 Вґітморе ст. Початок зборів о год. 2-ій по пол. Домівка клюбу має бути звільнена о 4-ій по пол. Збірка вкладок вже о 1-ій год. того ж дня. На порядку зборів є звіт з устроєного управою пікніку-фестину дня 22 вересня. 2. Управа остерігає членів, що залягають із вкладками і які одержали письмове упімнення вирівнати своє зобов'язання, що таких членів будемо примушені суспендувати. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 83 повідомляє членів, що місячні звичайні збори відбудуться в неділю 20-го жовтня 1957 о год. 12.30 по пол. в домі Т-ва Укр. Амер. Горожан 847 Н. Френклін ст. Проситься прибути, а довгуючих вирівнати вкладки. — С. Чорномаз, секр.

ТАРЗАН, ч. 3950. Знайшли!

Наступного дня Болл був несамовитий: — Все ще немає знаку від Олу. Ходім, — Я не можу довше чекати!

Два чоловіки обережно мандрували вздовж ріки, шукаючи...

Пройшовши більше як половину дороги до Наруту, вони спинилися, стривожені.

„О! — гукнув в переляку Голл. — Невже ж знову!"